

Pastoralis Sollicitvdinis, Sive De Officio, Et Potestate Episcopi

Tripartita Descriptio. Cvivs Pars Prima Episcoporum institutionem, ...
Secvnda Quicquid ad Episcopi est potestatem, ... Tertia Quod ad casuum
reseruationem, ... Methodo Noua, & expedita complectitur

Vbi quæ ad omnifariam Episcopi potestatem, vel ad Sacramenta, &
Ordines conferendos, vel ad dispensationes elargiendas pertinent,
comprehensa sunt

Barbosa, Agostinho

Parisiis, M.DC.XXV.

Episcopvs Ecclesias, & altaria, cæteraque ipsarum ornamenta an
consecrare, & benedicere debeat? Allegatio XXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98621](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98621)

- 21 Altare duplex aliud stabile, seu fixum, aliud vero portatile.
- 22 Altare saltem manus debet Orientem mundi partem respicere.
- 23 Altaria ab Episcopis consecrantur.
- 24 Altare lapideum debet esse, non autem ligneum.
- 25 Altare portatile, quando exjaceretur, & desinat esse sacrum.
- 26 Altare fixum, & stabile, quando desinat esse sacrum.
- 27 Sepulchra hominum supra Altaria non sunt erigenda.
- 28 Ecclesia, seu Altare an polluat si per Episcopum excommunicatum consecrata, seu benedicta ipsa Ecclesia sit?
- 29 Cimiterium quid sit, & qualis eius institutio.
- 30 Cimiterium contiguum ipsi Ecclesiae polluta, pollutum censetur, non tamen e contra.
- 31 Dignius, & potentius trahit ad se naturam minus digni, & minus potentis.
- 32 Delictum commissum in Cimiterio, vel in Ecclesia vestibulo, non dicitur commissum in ipsa Ecclesia.
- 33 Cimiteria duo si sint contigua, quando polluto uno consecratur alterum pollutum?
- 34 Cimiterium quomodo reconciliandum.
- 35 Episcopus Calices, ac Patenas consecrare debet.
- 36 Abbates aliqui privilegium habent benedicendi quacunque vestimenta, & ornamenta Ecclesiastica, ac Calices consecrandi.
- 37 Calix, & Patena consecrationem amittunt, si notabiliter frangantur, ita ut non possint inseruire ad usum constitutum.
- 38 Vasa haec, si deaurata sint, & usu aurum amittant, si postea deaurentur quoad illam superficiem, qua tangit corpus, & sanguinem Christi nova Consecratione indigent.
- 39 Consecratio Calicis non amittitur per aliquos ictus a fabro inflictos.
- 40 Calix amittit Consecrationem si cuppa separatio fiat cum fractione; secus vero si tornatili ingenio.
- 41 Vasculum, seu Pixis, in qua servatur Sanctissima Eucharistia sacramentum debet esse consecrata.
- 42 Vestes sacrae debent benedici ab Episcopo, qui huiusmodi benedictionem simplici Sacerdoti delegare non potest.
- 43 Vestium sacrarium significationes, quae sint, remissive.
- 44 Regulares, quando huiusmodi sacras vestes benedicere possunt.
- 45 Vestes sacrae benedictionem amittunt, & nova indigent, quando ita franguntur, ut non sint aptae ad usum, cui fuerunt destinatae.
- 46 Campanas benedicit, & chrismate ungit Episcopus.
- 47 Campana quare benedicatur, num. 49.
- 48 Campanarum benedictionis effectus quales sint, ostenditur.
- 49 Campanae tempore interdicti non pulsanter.
- 50 Episcopus benedicit Abbates, Abbatissas, & moniales.
- 51 Ex benedictione Episcopi consequitur Abbas, ut possit conferre Ordines minores.
- 52 Benedictio haec Abbatibus dari debet illis diebus, quibus Ordines minores conferri possunt, & sine aliquo examine.
- 53 Episcopus tertio monitus revocans Abbatem benedicere, tunc poterit ipse Abbas non expectata benedictione Ordines conferre, & officium suum administrare.

- 55 Benedictio haec, & consecratio virginum sunt Ordinis Episcopalis, & non possunt delegari non habenti illum Ordinem.
- 56 Episcopus pro consecratione sororum & earum confirmatione non potest claustra monialium intrare.
- 57 Meniales virgines ante 25. aetatis annum completum consecrari non debent, ex Sacra Congreg.
- 58 Consuetudinem benedicendi virgines non amplius esse in usu censuit Sacra Congreg.
- 59 Minores annis quadraginta, & quae per oculo ante professae non fuerunt, eligi, & benedici in Abbatissas prohibentur.
- 60 Abbatissa temporalis non est iure benedicenda.
- 61 Episcopus non contritus consecrans Ecclesias, Calices, virgines, & consiciens Chrisma, vel benedicens vestes, non peccat mortaliter, si cesset scandalum.
- 62 Episcopus excommunicatus, suspensus, vel interdictus consecrans Ecclesias, & benedicens vestes, est irregularis.
- 63 Episcopus benedictionem solemnem dare potest in sua diocesi in fine diurnorum officiorum, & simplicem suis populis in itineribus.
- 64 Episcopus extra suam diocesim priuatim celebrans benedictionem dare potest.
- 65 Episcopus, qui transiens per alienam diocesim rogatus a personis deuotis illas benedici sine solemnitate, absque animo exercendi iurisdictionem nullam penam meretur.
- 66 Presbyter, praesente Episcopo sine eius assensu nec quidem simplicem benedictionem dare potest.
- 67 Abbas iurisdictionem habens quasi Episcopalem quando possit benedictionem populo impertiri.

EPISCOPVS ECCLESIAS,
& altaria, ceteraque ipsarum ornamenta an consecrare, & benedicere debeat?

ALLEGATIO XXVII.

Ecclēsia consecrari non possunt nisi ab Episcopo c. nemo de consecrat. dist. 1. proprio scilicet, & non ab alieno, nisi de licentia proprii, cap. tua fraternitas de consecrat. Ecclesia, vel Altaris, ibi, licet tibi, & ibi, in tua diocesi: nec hoc Episcopus potest alteri delegare nisi Episcopo, est enim actus Ordinis ipsius deputatus cap. aqna eod. tit. ubi hoc expresse cautetur, & prohibetur id committi simplicibus Sacerdotibus, non obstantē consuetudine prouincia Bracharen. quam dicit Greg. IX. ibidem potius esse dicendam corruptelam, quam consuetudinem, quia, inquit, licet Episcopus committere valeat, quae suae iurisdictionis sunt, quae tamen sunt Ordinis Episcopalis non potest inferioris gradus clericis demandare, ita praxis noua Episcop. p. 1. cap. 5. numer. 2. vers. edificata. Azor. institut. moral. par. 1. lib. 10. cap. 26. quest. 10. & par. 2. lib. 9. cap. 4. q. 1. Bonacina de sacram. disp. 4. quest. ult. punct. 9. num. 8. Prolin. de potestate Episcop. cap. 28. a num. 1. late Fr. Ludovic. de Miranda in man. Pralat. quest. 39. art. 1. concl. 3. tom. 2.

2. Consecratio haec tam festis diebus quam feriabilibus fieri potest, cap. tua de consecrat. Ecclesia, praxis noua Episcop. d. loco. Salzed. ad Bernard. c. 26. lit. A. vers. virginum consecratio Miranda d. concl. 3. in fine, Azor. in-

fit. moral. p. 2. lib. 9. cap. 4. quæst. 3. vgl. d. cap. 28. num. 2.

3 Non tamen consecrari debet si dotem non habeat; ædificans enim Ecclesiam dotem sufficientem pro alendis ministris, ornamentis necessarijs, & iuribus Episcopalibus subeundis assignare ipsi tenetur, alioquin Episcopus permittens ædificari, vel illam consecrans sine dote, ad dotandum de proprio obligaretur *cap. cum sicut functa glos. de consecr. Eccles. Duen. reg. 225. Roch. de iure patron. verbo construxit, q. 4. num. 4. cum segg. & verbo dotavit q. 5. num. 7. & in nostris terminis praxis noua episcop. dict. num. 2. Vgolin. dict. cap. 38. num. 3.*

4 Vbi etiam resoluit, quod interdicti tempore consecrari non potest. Et cum Ecclesia consecrata non præsumatur nisi probetur *Mascard. concl. 582. à num. 1. Cened. ad Decret. coll. 135. n. 6.*

5 Probari igitur debet consecratio per scripturam, si reperiatur, & per Cruces, quæ dum consecratur in parietibus fiunt, vel unico teste, ut tenent *Mascard. de probation. concl. 415. num. 4. Azor. d. p. 1. lib. 10. cap. 26. col. 1025. & dict. cap. 4. quæst. 4. Vgolin. dict. num. 3. Mar. Alter. de censuris, tom. 2. disp. 3. cap. 4. prope fi.*

6 Nam in omnibus casibus ubi de præiudicio tertij non tractatur vnus testis sat est, ut resoluunt *Uell. de testib. num. 85. cas. 9. & num. 87. in fine, Mascard. de probat. in proem. q. 11. num. 14. Farin. in pract. crimin. q. 63. num. 26.*

7 Ut etiam in probando clericatû, quando tractatur de nemini præiudiciu inferendo vnicum testem sufficere tenent *Rebuff. in tract. nominat. quæst. 22. num. 14. Mascard. concl. 303. num. 4. Camill. Borrell. in summa omnium decis. tit. 7. de clericis, & sacerdot. à num. 20.*

8 Et in probando aliquem fuisse Baptizatum, *Bardiard. ad Clar. §. Affissimum, n. 17. Farin. dict. q. 63. n. 24. optime Paul. Comitol. respons. moral. lib. 1. quæst. 1. n. 5.*

9 Si dubitetur an sit Ecclesia consecrata cum nullo appareat consecrationis indicium siue argumentum est in dubio consecranda *glos. in cap. proposuisti de consecrat. Eccles. Azor. dict. par. 1. lib. 10. cap. 26. quæst. 12. & par. 1. lib. 9. cap. 4. q. 5.*

10 Et huiusmodi consecratio fieri non debet sine Mistâ, ut probat *tex. in cap. omnes Basilica de consecrat. dist. 11. Si tamen aliter fiat, licet non careat culpa, factum tenet, ut resoluit Miranda d. concl. 3. in fine. Azor. d. par. 2. lib. 9. cap. 4. q. 2. Circa modum quo Ecclesiæ debent consecrari nihil in particulari libet impræsentiarum dicere, cum latissime habeatur in Episcoporum Pastoralibus, à quibus non est recedendum.*

11 Si Episcopus pro Ecclesijs consecrandis à Fratribus requisitus ipsorum Ecclesias noluerit consecrare, priuilegium habetur, ut quilibet alius Episcopus id ipsum facere possit, prout specialiter cõcessum fuit ab *Honorio IV. Fratribus Minoribus, ut si diocesani requisiti ab eisdem cum debita humilitate, noluerint in Ecclesijs eorum primarium lapidem ponere, ac Ecclesias, vel Oratoria, & Altaria sua consecrare, vel id facere vltra quatuor menses distulerint, possint prædicti Fratres per quoscunque voluerint Episcopos gratiam, & communionem Apostolicam Sedis habentes, præmissa recipere, & refertur in compendio verbo Altare, §. 2. Quod ipsum Ioan. XXI. concessit Fratribus Carmelitanis aliquantulum latius, & refertur in eodem compendio verbo benedicere Ecclesiasticæ, §. 3. Quæ*

quidem priuilegia asserit *Miranda d. concl. 3. non esse reuocata per Concilium Trident. sess. 6. de reformat. mat. c. 5. dum habet quod nullus Episcopus in alterius diocesi Pontificalia possit exercere sine ipsius expressâ licentia, cuiusvis priuilegij prætextu, &c. Nam quantum ad hoc priuilegia prædicta non censentur esse priuilegia, sed ius commune continere, dummodo licentia fuerit petita, iuxta *cap. 1. de supplenda negligentia Prælatorum, & cap. nihil est, §. vltim. de elect.**

12 Ecclesia semel consecrata amplius consecrari non potest, ut probat *tex. in cap. Eccles. de consecration. distinct. 1. ubi Concilium Nicænum arguit de Sacramento Baptismi semel suscepto ad consecrationem Ecclesiæ factam, ut in neutro casu consecrationis reiteratio fieri debeat, idem colligitur ex *tex. in cap. proposuisti, iuncta glos. & in cap. ligneis de consecrat. Ecclesiæ, vel Altaris, & vltra ordinarios dictis iuribus, vide Paludan. in 4. distinct. 13. q. 2. art. 4. & sot. art. 3. Henric. in summa, lib. 9. cap. 27. Durand. in rationali diuinarum lib. 1. cap. 6. num. 31. & 36. Soar. tom. 3. quæst. 83. & tom. 5. disputat. 81. sect. 5.**

13 Si quando totum ædificium siue casu fortuito, siue consulto in totum destruitur, & corrui, quoad tectum, & parietes, aut in maiori parte, ita ut oporteat eos nouiter simul reficere, minime retinent antiquam consecrationem, quæ ideo de nouo illis est adhibenda, de quo est *glos. verbo innouata in cap. de fabrica per tex. ibi, de consecrat. dist. 1.*

14 Quatenus distinguitur inter cum casum, quando insimul, & in totum destructa est Ecclesia, & quando per partes reficitur à primis fundamentis, similis *glos. in cap. ligneis, & in cap. proposuisti de consecrat. Ecclesiæ, & in domo priuata quoties prædicto modo destruitur scilicet insimul, & in totum, quod non censetur eadē domus, nec duret obligatio respectu illius, quamuis de nouo reficiatur est *tex. in l. inter stipulantem, §. sacram. ff. de verborum obligat. & in l. qui res, §. aliam, ff. de sol. optimus *tex. in c. Iudei, & in c. sicut Iudei, iuncta utrobique gl. & Doctores, de iudeis, quatenus concedunt prædictis veteres sinagogas reficere, non vero nouas reedificare, quibus fundamentis hanc resolutionem tenent praxis noua Episcopalis, dict. cap. 5. num. 4. Henric. dict. lib. 9. cap. 27. num. 5. in fin. Vgolin. dict. cap. 28. nu. 4. vof. 2. Fr. Ludouic. Miranda dict. quæst. 39. art. 4. conclus. 2. latē Mari. Alter. de censur. to. 2. d. 3. c. 1. vof. Sexta causa.***

15 Amplius, ut procedat etiam, quando Ecclesia insimul, & in totum destruitur eo animo, ut iterum reedificetur ex eadem materia, adhuc enim si parietes corruant in totum, vel pro maiori parte, erit Ecclesia exlacrata censenda, & nouiter consecranda, pro quo est optimus *tex. in d. §. sacram. in final. verbis, ubi quando domus fuditur, & simul destruitur licet eo animo, ut iterum reficiatur, non censetur postea eadem reedificata, sed diuersa domus, & ideo expirat obligatio respectu eiusdem, prout ibi notantur scribentes omnes, & in dict. l. qui res, §. aliam, ff. de solut.*

16 Nec obstat, quod si nauis destruitur eo animo, ut ex ipsius tabulis, & ex eadem materia iterum reficiatur non censetur esse eadem nauis, & durat obligatio respectu eiusdem, prout habetur in *d. §. sacram. & in d. §. aliam, vnde videbatur similiter dicendum in domo eodem animo destructa, & per consequens in Ecclesia materiali, maxime cum nauis æquiparetur in cap. ante omnia,*

40. *diff. & in cap. non turbatur, 24. q. 1.* satisfit enim si ex mente *Bari. Pauli, Alexandri, & Iason*, ibidem respondeas peculiariter, & utilitatis causa introductam fuisse in nauem, ut cum sit res mobilis, eius naturæ, ut hinc inde amoveri soleat, ita participat ex animo, ut minime extinguatur obligatio respectu eiusdem si noua refectionis a. mo destruitur, & ex eadem materia reficiatur, quasi potens sit animus hoc operari, quæ ratio cessat respectu domus, cum sit res immobilis, argum. *tex. in l. ius singulare ff. de legib.*

17. Limitatur vero, seu potius declaratur supradicta ampliatio, ut procedat, quando Ecclesia in totum corrumpitur, non vero quando rectum solum modo integritas, & illæsis remanentibus parietibus, vel in totum, vel pro maiori parte, in qua specie minime execrata censetur Ecclesia, de quo est *tex. in d. cap. lignis*, ubi *glos. & Doctores & in d. cap. proposuisti, & Ambrosius de casibus reuerentis c. 15. cas. 6. num. 16. fol. 204. vers. Azori. instit. moral. p. 2. lib. 10. cap. 26. q. 17.* ubi etiam in *vers. ut in dubium*, resoluit quod si parietes Ecclesiæ paulatim per partes decidant, & paulatim reparentur, non est iterum consecranda, & dicit idem *m. 2. p. lib. 9. cap. 4. q. 6.*

18. Ratio huius limitationis illa potest esse, quod Ecclesiæ consecratio tantum habet respectum ad Ecclesiam ipsam, quatenus ex lapidibus compaginatur, & construitur, & ita potius respicit parietum formam, quam vniuersi edificij: per consecrationem namque constituitur in statu diuinæ domus, quam non aliter repræsentat nisi iuxta lapidum dispositionem, secundum illud quod in illius dedicatione decantat Ecclesia, quæ constituitur in *Cælis unitis ex lapidibus*, & ibi, *expositi lapides suis cooperantur locis*: & inde est, quod solemnitas consecrationis tantum parietibus, & lapidibus adhibetur, sit etiam, ut si parietes ipsi igne decrustentur intus, & exterius similiter Ecclesia ex eo exsacra- ta censetur, ut notatur *glos. verbo exusta*, in *cap. Ecclesijs*, per *tex. ibi. de consecrat. dist. 1.* notant *praxis noua episcopalis d. cap. 5. num. 4. vers. 1. dist. 1. d. art. 4. concl. 1.*

19. Verum quando Ecclesia non simul, & in totum, sed paulatim, seu per partes destruitur, & sic à primis fundamentis successiue reficitur, tunc pars habita per modum accessionis etiam consecrata habebitur, unde etiam si cursus temporis vniuersa materia, quæ antea erat modo non extet, sed noua in totum superueniat, adhuc non erit Ecclesia iterum consecranda, sed ad summum aque tantum benedictæ aspergione exorcizanda, de quo est *tex. in cap. de fabrica vas. & ideo unita glos. verbo innotata de consecratione dist. 1. glos. verbo reconciliari in d. cap. proposuisti, glos. verbo parietibus in d. c. lignis*, & ideo hanc sententiam tenent *Siluest. verbo Consecratio 2. q. 5. vers. tertius est, Azori. d. p. 2. lib. 9. cap. 4. q. 6. Mari. Alter. d. cap. 1. vers. quando autem*, Ratio huius resolutionis duplex assignari potest, prior est, quia dum Ecclesia paulatim, & successiue reficitur, magis dignum attrahit ad se minus dignum, argum. *tex. in cap. quod in dubijs, de consecrat. Eccles. & in cap. unico, eod. tit. lib. 6.* secus igitur decedendum videtur si modice parti parietis Ecclesiæ consecrate addatur magna pars, quia pars maior non trahitur ad formam partis minoris, sed è contrario, *Azori. ubi proxime*, secunda ratio est, quia licet ex noua materia pau-

latim à primis fundamentis reficiatur, non ideo definit esse eadem Ecclesia, argum. *tex. in l. quod in rerum natura ff. de legat. 1. & in l. proponatur ff. de iudicij, & in l. grege ff. de legat. 1.* quibus iuribus constat à simili quod populus, seu communitas licet cursu temporis amittat personas illas, quas habebat tempore, quo actus nomine eiusdem communicatis fuit celebratus, & nouæ personæ superueniant, non ideo minus definit esse eadem communitas, & ideo actus & obligatio semel contracta nomine populi, & communis dicitur perdurare.

20. Altare dicitur quasi alta res, seu alta ara, de cuius etymologia, institutione, & usu latè *Durand. in rationali diuin. lib. 1. cap. 2. & 7. Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 11. num. 4. & 6. Iacob. de Grassis in aureis decis. p. 1. lib. 2. cap. 47. numer. 6. Stephan. Durantes de ritibus Ecclesiæ lib. 1. cap. 15. & 25. Henr. in sum. lib. 9. cap. 28. soar. tom. 3. disp. 81. sect. 3. & 5.*

21. Est autem altare duplex, aliud stabile, seu fixum, aliud portatile. Primum dicitur tota mensa, in qua integrum sacrificium fit, de hoc est intelligendus *tex. in cap. si motum de consecr. dist. 1. & in cap. 1. de consecrat. Ecclesiæ*, dum probant quod si motum fuerit altare, debet iterum consecrari, probat *soar. d. sect. 5. vers. sed quæritur potest utrum absque fractione, &c.* Secundum vero portatile dicitur paruum ille lapis, quem ara dicimus, continens in se foramen cum consecratione, & signo superposito, & facile de loco ad locum moueri potest, tantaque debet esse latitudinis secundum *Palud.* quod in eo poni possit pes Calicis, & Hostia consecrata, explicant *Durantes d. cap. 25. num. 7. Iacob. Grassis in decis. aureis p. 1. lib. 2. cap. 42. num. 4. Petr. Greg. Synagm. lib. 2. cap. 1. à num. 15. soar. Henr. & reliqui citatis locis.*

22. Altare saltem maius debet orientem mundi plagam respicere, cum etiam antiqua consuetudine seruatum sit ut versus Orientem Ecclesiæ ædificarentur, *praxis noua episcop. d. cap. 5. num. 2. Azori. instit. moral. p. 2. lib. 9. cap. 3. quæst. 12. Bonacina de sacram. disput. 4. quæst. ult. puncto 9. numer. 13. vers. præterea contra Vasq. in 3. p. disp. 233. cap. 2. num. 19.*

23. Altaria ab Episcopis consecrantur, siue sola, siue vna cum Ecclesia, plura, seu vnum solum, *cap. cum sis de consecratione Ecclesiæ, vnguntur Chrismate cap. altaria de consecrat. dist. 1. Fusc. d. lib. 1. cap. 2. numer. 9. Vgolin. de potest. Episcopi cap. 30. num. 1. & ritus in Pontificali præscripti omnes necessarii sunt adhibendi, quos si aliquis scire cupiat consulere potest eundem Pontificalium librum, & *Azori. instit. moral. p. 1. lib. 10. cap. 27. q. 8. soar. tom. 3. disp. 80. sect. 5. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 29. numer. 190.**

24. Hoc autem altare lapideum debet esse non autem ligneum *Fusc. de visit. li. 1. cap. 21. num. 9. Vgolin. de potest. Episcopi cap. 30. num. 1.*

25. Altaria consecrata desinunt esse sacra, seu exsecrantur, itaut de nouo indigeant consecratione, videlicet quando altare portatile notabiliter fractum in residuo non potest commode contineri pes Calicis, & Hostia cum patena, sine periculo labendi: aut quando omnia cornua, quæ inunguntur sunt fracta, itaut moueatur sigillum sepulcri existentis in lapide, siue lapis sit in ligno, siue non, aut quando frangitur, vel amoue-

tur loco ſepulchrum, in quo ſunt reliquiæ, ita
Hemig. in ſum. lib. 9. cap. 28. num. 1. Baribolom. ab
Angelo de Miſſa dialogo 5. paragraph. 384. 388. 390.
392. Soar. diſp. 80. ſect. 5. Cominch. de cenſ. q. 83.
art. 3. dub. 2. Reginald. d. lib. 29. num. 192. Azgr.
inſtit. moral. p. 1. lib. 10. cap. 26. quaſt. 10. & cap.
27. q. 12. Paſq. in 3. p. diſp. 233. cap. 3. num. 13. Nu-
gnus quaſt. 83. art. 3. dub. 3. Vgol. d. cap. 30. num. 4.
Fr. Ludou. Miranda d. q. 39. art. 3. conſuſ. 2. Fuſc. de
viſit. lib. 1. cap. 22. num. 3. Altare hoc portatile
 ſtantibus prædictis omnibus nulla mutatione fa-
 cta, de vno loco ad alium deferri poteſt ſine ex-
 ecratione illius, nam idcirco portatile dicitur quo-
 niam de vno loco ad alium portari poteſt, & in
 Eccleſia, vbi Altare aliquod hoc non habeat, de al-
 tero Altari ſumi ſolet, & eo deferri, & commu-
 niter appellatur hoc Altare portatile conſecratum,
 petra ſacra, *Vgol. d. cap. 30. num. 4. Fuſc. d. cap.*
21. num. 6. & cap. 22. num. 2.
 26 Si altare ſit fixum & ſtabile, vbi tota tabula
 Altaris conſecratur, execratur, ſeu violatur ſi fue-
 rit enormiter laſum, vel ſigillum ſub quo reli-
 quiæ conduntur frangatur, ſeu lapis ſub quo ſunt
 reliquiæ amoueatur, quod relinquitur Episcopii
 iudicio, qui ex re oculis ſubiecta facilius digno-
 ſcere poterit, an ſit ſecuta execratio, ita *praxis no-*
ua episcop. d. cap. 5. num. 8. verſ. violatur, Fr. Ludou.
Miranda d. art. 3. conſuſ. 1. Vgol. d. cap. 30. numer.
4. verſ. 2. Deinde violatur, & execratur hoc Al-
 tare fixum ſi mota ſit iunctura, qua menſa ſtipiti
 adheret, & hoc ſiue ſepulchrum ſit in latere Al-
 taris, ſiue etiam, & multo magis ſi ſit ſub ipſa
 menſa, vel ſi quid de lapidibus ſtipitis tangens ip-
 ſam menſam moueatur, vt tenet *Miranda d. con-*
cluſ. 1. & denique alijs eiſdem modis execratur,
 quibus Altare portatile, vt dicit *Vgol. d. num. 4.*
verſ. execratur. Et cum reliquiæ in Altaris conſecra-
 tione ſint ponendæ, vt probat *Fuſc. d. cap. 21. num.*
2. ſequitur ſublatis illis eſſe Altare execratum, vt
dicat idem Fuſc. d. li. 1. cap. 22. num. 5. & num. 5. te-
 net noua reconciliatione opus non eſſe, ſi degra-
 datus, aut interdictus, ſiue etiam excommunica-
 tus in Altari celebrauerit, per tex. expreſſum in
 cap. 2. in fin. de ſacramentis non iterandis. Eccleſia
 execrata, cenſetur etiam Altare execratum; non
 autem è contra, nam Altare habet ſe, vt acceſſo-
 rium reſpectu Eccleſiæ, Eccleſia vero habet ſe, vt
 principale, argumento *tex. in cap. 1. in 2. reſponſ. de*
conſecrat. Eccleſ. vbi habetur, quod propter exe-
 crationem Altaris motu, aut fractione contin-
 gentem non debet Eccleſia de nouo conſecrari fa-
 ciunt, quæ *Fuſc. diſt. cap. 22. num. 7. Intellige de*
 Altari portatili, nam in ſtabili dicendum eſt, quod
 execrata Eccleſia non proinde execratur altare,
 nec reconciliatione indiget, *ſilueſt. verbo Altare,*
quaſt. 11. Miranda diſt. quaſt. 39. ar. 7. vbi reddit
 rationem, quia conſecratio Eccleſiæ conſiſtit in
 parietibus, & ſeparata eſt de conſecratione Al-
 taris, vnde illa violari poteſt combuſtis, vel col-
 lapſis parietibus, conſecratione Altaris intacta re-
 manente, & è contra poteſt deſtrui Altare, Eccle-
 ſiæ parietibus illaſis exiſtentibus. In altari in quo
 Epilcopus celebrauit non poteſt eo die celebra-
 re Sacerdos, niſi delicta Episcopii, vt habetur
 in cap. fin. de conſec. diſt. 2. *Hemig. d. cap. 28. §. 1.*
in fin. Verum d. cap. fin. procedere, quando Epi-
 ſcopus in proprijs Eccleſijs, & in ſua dioceſi, &
 ſolemni carimonia, & Religione rem diuinam, ce-

lebrabat aſſerit *Azgr. inſtitution. moral. p. 1. lib. 10.*
cap. 27. q. 10.

27 Permittendum nõ eſt ſepulchra hominũ ſupra
 Altaria eſſe erigenda, vt admonet *Archid. per tex.*
ibi, in cap. non oportet, de conſecrat. diſtinct. 1. quem
 refert, & ſequitur *Fuſcus d. cap. 21. num. 15. & hinc*
 reſpondit *Sacra Congregatio Archiepiscopio Iranen.*
8. Nouembriſ 1599. non eſſe conſecranda Altaria
 ſub quibus ſepulta ſunt corpora mortuorum, niſi
 eis remotis, prout refert *praxis noua Episcopalis diſt.*
cap. 1. num. 7. in fin.

28 Dubitari poteſt an Eccleſia, ſeu Altare pollut-
 um cenſatur, quando per Episcopum publicum
 excommunicatum conſecrata, ſeu benedicta ipſa
 Eccleſia proponitur? affirmatiue eodem modo di-
 cendum eſt ſicut quando excommunicatus, ſeu
 infidelis in ea ſepelitur, quo fundamento ita te-
 nent *Hemig. in ſum. lib. 9. e. 27. numer. 6. in fine. Tolet.*
lib. 5. inſtit. ſacerd. cap. 8. prop. fin. verſ. quinta. Vgo-
lin. de poteſt. Episcop. cap. 29. §. 6. n. 1. Gábarup. de caſibus
reſer. c. 15. caſu 6. nu. 15. pag. 204. ſilueſt. verbo con-
ſecratio 2. verſ. 5. caſus eſt, Nou. c. 27. num. 259. di-
 cit etiam receptum *Soar. diſp. 81. ſect. 4. verſ. 4.*
violatur Eccleſia, cuius rei ea tantum ſolet assignari
 ratio, quæ à ſimili deducitur, inquit enim, quod
 ſicut ſepultura corporis excommunicati ſufficiens
 eſt ad pollundam Eccleſiam, vt in cap. conſuluiti,
 de conſecratione Eccleſiæ, ſic à fortiori cõſecratio eiuf-
 dem Eccleſiæ, ſeu benedictio emanans per os ex-
 communicati debet eſſe ad hoc ſufficiens. Verum
 huiusmodi ſententia contradictione non caret, eam
 enim impugnatur *Soar. d. loco, quem refert, & ſequi-*
tur Fr. Emmanuel in ſumm. tom. 1. cap. 113. num. 2.
concluſ. 1. & de rigore iuris ſibi magis placere aſſerit
Vgol. vbi proxime, ex eo ſcilicet fundamento, quia
 pollutio Eccleſiæ habet ſe ad inſtar irregularitatis,
 & irregularitas non habet locũ niſi in caſibus iure
 expreſſis, iuxta *tex. in cap. 15. qui de ſententia ex-*
communicat. Sed à priori opinione non eſſe rece-
 dendum aſſerit *Mari. Alter. de cenſur. tom. 2. diſp. 3.*
cap. 1. verſ. & quamuis, vbi late contrarijs reſpon-
 det fundamentis.

29 Cæmeterium eſt locus conſecratus Eccle-
 ſiæ contiguus, vel ab illa ſeparatus, de cuius inſti-
 tutione, & materia vide *Durand. in ration. di-*
uin. lib. 1. cap. quinto, numer. 11. Azgr. inſtit. mor-
al. par. 2. lib. 9. cap. 6. Bertach. in repertorio verbo Cæ-
meterium, ſteph. Durant. de ritibus Eccleſiæ lib. pri-
mo, cap. 23. Fr. Hieronim. Romanum, de Republica
Chriſtian. libro quarto, capit. quarto, ſpin. in ſpecu-
lo teſtament. gloſ. 2. principal. num. 33. Decian. tra-
ctat. criminal. lib. 6. cap. 24. numer. 28. Card. Tuſ-
ch. litt. C. verbo Cæmeterium, concluſ. 328. Sanch. de
matrim. lib. 9. diſp. 15. numer. 40. Cened. ad ſext. col-
lect. 11. numer. 7. Vgol. d. cap. 29. paragraph. 6. num.
2. Fr. Ludouic. Miranda d. q. 39. art. 20. De illius
 vero conſecratione, pollutione, & polluti recon-
 ciliatione idem omnino tenendum eſſe quod de
 Eccleſia diximus teſtantur *Hoſtienſ. in ſumm. de con-*
ſecrat. Eccleſiæ num. 9. praxis Episcopalis, diſt. cap. 5.
numer. 6. Durand. d. lib. 1. cap. 6. numer. 45. Mari.
Alter. diſt. diſp. 3. cap. 2. verſ. ſecundo, niſi quod
 Eccleſia polluta cenſetur pollutum quoque Cæ-
 meterium, non vero è contra, *cap. unicũ de conſe-*
crat. Eccleſ. lib. 6. Mari. Alter. de cenſur. tom. 2. diſp.
3. cap. 1. verſ. quarto dubitatur.

30 Latius inueſtigando ſciendum eſt Cæmite-
 rium etiam cõriguum ipſi Eccleſiæ pollutæ pollutæ

tum esse, modo Camiterium ita propinquum sit, & contiguum, ut extrema Ecclesie tangant extrema Camiterij; & ita polluta Ecclesia, & Camiterium pollutum est, non tamen polluto Camiterio contiguo Ecclesie, ipsa Ecclesia polluta censetur. *d. cap. vnicum, Henric. in summ. lib. 9. cap. 27. §. 5. Gambart. de casibus referu. cap. 15. casu 6. num. 10. Azor. institution moral. p. 1. lib. 10. cap. 26. q. 13. vers. 5. col. 10. c. 6. q. 2. Cened. ad sextum coll. 11. num. 7. Saur. de censur. lib. 5. cap. 16. num. 28. Regolin. d. §. 6. num. 2. Fr. Ludou. Miranda, dist. art. 2. ex ea scilicet ratione, quod accessorium sequitur naturam sui principalis ex reg. accessorium 42. de regul. iuris lib. 6. cum citatis in libello de principijs vtriusque iuris litt. A. num. 7.*

31 Deinde quia dignius, & potentius trahit ad se naturam minus digni, siue minus potentis *Gomez. variar. tom. 3. cap. 10. num. 3. Sanchez. de matrimon. lib. 3. disp. 29. num. 8. Bened. El. Aegid. in repet. l. unica Cod. de sacrosanctis Ecclesijs par. 3. §. 1. num. 14. Moneta de decimis cap. 9. q. 5. num. 158.*

32 Et ideo delictum commissum in Camiterio, aut Ecclesie vesibulo non est commissum in Ecclesia, ut resoluit *Cald. Pereira qq. iur. lib. 1. q. 3. n. 8.*

33 Quando vero Camiterium Ecclesie polluta contiguum non est, tunc illud non est pollutum, quia accessorium Ecclesie tunc non est, nec censetur esse, ut habetur in *d. cap. vnic. & tenent Doctores ibi, & ceteri supra citati. Si autem duo Camiteria sint contigua interueniente tamen pariete, cum censentur duo, vno violato, aut polluto non perinde aliud est pollutum, etiam si porta esset in pariete, per quam ab vno ad aliud fiat transitus, ita *Siluester verbo Camiterium 2. q. 2. num. 3. Azor. d. cap. 6. q. 3. Mar. Alter. d. disp. 3. cap. 2. vers. postulabit, Fr. Ludou. Miranda d. ar. 2. in fine Regolin. d. §. 6. vers. excipitur tamen il 2. ubi, in vers. seq. resoluit, si in porta per quam ab vno ad aliud fit transitus facta fuerit humani sanguinis, vel seminis effusio vtrumque pollutum esse si porta in pariete extructa gratia vtriusque facta videretur. Sed ultra distinctionem, quam afferunt *Gemin. in d. cap. vni. num. 6. & ibi Anchar. vers. quinto nota, & Franch. in fine, respondet Mari. Alter. d. cap. 2. vers. hac difficultas, quod si paries communis in quo est porta aequaliter extructus est in solo vtriusque Camiterij, ita ut dimidia pars pertineat ad vnum Camiterium dimidia ad aliud, tunc si pollutum in vna parte contingat, illud tantum Camiterium erit violatum: si autem in vtraque parte fiat, vtrumque polluitur, si vero paries, & porta pertinent ad vnum Camiterium solum, non ad aliud, tunc illud solum Camiterium polluitur.***

34 Camiterium quoque reconciliatur ea ratione, qua Ecclesia, nam si per Episcopum solemniter consecratum sit, eo polluto, per Episcopum reconciliari debet aqua solemniter cum vino, & cinere per cum benedicta, *cap. consilij, de consec. Eccl.* Si vero ab Episcopo non est solemniter benedictum, sed tantum ad sepeliendum destinatum per Parochum Sacerdotem poterit aqua exorcizata reconciliari, ubi vero pollutum est Camiterium non perse, sed ob Ecclesiam pollutam ei contiguum, reconciliata Ecclesia, erit reconciliatum & ipsum Camiterium, & ita tenent Doctores omnes in *d. cap. vni. & resoluunt Azor. d. cap. 6. quest. 4. Regolin. d. cap. 29. paragraph. 8. m. 4. & 5. ubi num. 6. resoluit quod sumptibus eius, qui Ec-*

clesiam polluit illa reconcilianda est, & in eius defectum Episcopus soluet, & si non addit, populus, & Parochus subministrabunt sumptus seruata in hoc consuetudine, vel statuto, si quod addit.

35 Episcopus deinde Calices, ac patenas, quorum altero Christi Domini sanguis continetur, altero corpus contrectatur, consecrare debet, id quod fit sacro Chrismate in exteriori superficie adhibito, ut de Calice, habetur in *cap. vni. paragraph. 2. angitur rateria, de sacra unctione, vide Barthol. ab Angelo dialog. 5. de Missa, §. 271. & 335. Illam. in summ. method. p. 3. cap. 5. §. 16. Regolin. de potest. Episcopi cap. 31. num. 1. Henric. dist. lib. 9. cap. 28. §. 2. Azor. d. p. 2. lib. 9. cap. 7. q. 1. Iacobi. de Grassis, dist. lib. 2. cap. 43. num. 4. Durand. in rationali diuinarum lib. 1. cap. 8. num. 13. cum seq. Abbates etiam qui Pontificijs insignibus vtuntur ex priuilegio possunt Calices consecrare *Azor. instit. moral. p. 1. lib. 10. cap. 28. q. 2.**

36 Benedictio hæc Calicis, & patenæ cum sit Ordinis Episcopalis, ut dicit *Sbroz. de Vicario Episcopi lib. 2. q. 9. num. 8. non potest fieri per simplicem Sacerdotem, Fr. Emman. q. Reg. tom. 1. q. 19. ar. 1. & q. 36. ar. 6. dicit quod Abbates habentes iurisdictionem quasi Episcopalem possunt benedicere omnia ornamenta. Innocen. VIII. priuilegio suo edito anno Dominicæ Incarnationis 1489. ad petitionem *lea. Abbatis Cisterciensis concessit illis, & quatuor primis Coabbatibus eius, tunc, & pro tempore existentibus, ut de cetero perpetuis futuris temporibus quæcunque vestimenta, ac ornamenta Ecclesiastica Corporalia, vasculaque ad reponendam sacram Eucharistiam in locis, & domibus d. Ordinis benedicere, & Calices consecrare tam de dicto Ordine, quam si ad eos aliunde non nunquam deferantur, valeant, & possint, refert Fr. Ludou. Mirand. in manuali Prælatorum tom. 2. q. 41. ar. 4. ubi etiam aduertit prædicto priuilegio perfrui non posse alias religiones priuilegium etiam habentes communicationis.**

37 Calix, & patena non solum consecrationem amittunt si notabiliter frangantur, ita ut non possint inferuire ad vsum præfixum, & constitutum, ut bene docet *Palq. 3. p. disp. 233. c. 4. num. 34.*

38 Verum etiam, quando hæc vasa deaurata sunt, & vsum aurum amittunt, & iterum postea deaurantur quoad illam superficiem, quæ tangit corpus, & sanguinem Christi, consequenter opus est noua consecratione ex eo quia consecratio Calicis, & patenæ fit præcipue propter contactum corporis, & sanguinis, posita autem noua deauratione contactus non potest fieri in parte consecrata, cum aurum additum consecratum non sit, ita *Siluester. Angel. Armil. & Tabien. verbo Calix, quos refert, & sequitur Bartholom. ab Angelo dialog. 5. de Missa §. 324. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 10. cap. 28. q. 4. & p. 2. lib. 9. cap. 7. q. 3. Durand. dist. lib. 1. c. 6. num. 35. Fr. Emmanuel. in summ. tom. 1. cap. 249. num. 21. Soar. tom. 3. disp. 81. sect. 3. col. 3. vers. solet vero, Reginald. in practici serm. penitentialis lib. 29. num. 199. Regolin. de potest. Episcopi. cap. 31. num. 3. vers. 2. quidquid contrarium teneant Emmanuel sa. verb. Calix. selu. de benefic. p. 1. q. 5. m. 99. & Coninch. de sacram. q. 83. ar. 3. dub. 3. m. 246. nec pro illis facit, quod Calix consecratus non amittit consecrationem amissione deaurationis, ex quo videbatur non indigere noua consecratione interueniente noua deauratione cum principalis pars vi-*

deatur trahere ad ſe acceſſorium; quia reſpondetur aurum Calicis non ſolum eſſe conſecratum ſecundum ſe, verum etiam totus Calix per modum vnius, & ita adueniente noua deauratione conſtat aurum, quod de nouo additum fuit non eſſe conſecratum, & conſequenter indigere noua conſecratione. Neque dici poteſt conſecrationem Calicis conſecrati redundare in aurum de nouo additum tanquam inacceſſorium, & minus principale: reſpondetur enim principale in hac materia non eſſe expectandum ex quantitate materie, ſed potius ex uſu rei conſecrata, ita ut illud cenſeatur principale, quod proxime fuit inſtitutum ad continentium & tangendum corpus, & ſanguinem Chriſti, quod præcipue fit à parte deaurata, ut tenent *Soar. Vaſq. Reginald. Coninch.* & alij apud *Bartholom. ab Angelo citatis locis.* Nec etiam obſtat ſi aliquis dicat eodem modo formam conſecrationis perire Eccleſiæ conſecrata eo ipſo, quo parietes dealbantur, aut picturis ornantur, quia reſpondetur magnam eſſe differenciam, nam Calix Vnctione Chriſmatis in exteriori ſuperficie adhibita conſecratur, Eccleſiæ vero conſecratio ineſt in cruſta parietis, quæ non perditur ſi paries dealbetur.

39 Conſecratio Calicis non amittitur per aliquos ictus à fabro inſictos, ut tenent *Armilla. in verbo Calix num. 4. Barthol. ab Angelo Dialog. 5. de Miſſa, §. 3. 13. Azor. p. 1. lib. 10. cap. 28. q. 5.*

40 Nec etiam amittitur quoties ſeparatio fit abſque fractione, ut accidit in Calice tornatili, cuius partes ſeparantur abſque fractione quicquid aliqui contrarium teneant: ſecus tamen dicendum ſi cuppa ſeparatio fiat cum fractione, quia Calix in tali euentu amittit ſuam figuram, & non eſt aptus ad uſum, ad quem fuerat factus: tum quia ſicut Altare, ſi remoueatur à tabula conſecrata amittit conſecrationem, ita eandem amittit Calix ſi à pedicuppa ſepararetur, ita *Henric. lib. 9. cap. 28. num. 2. lib. 12. Barthol. ab Angelo d. dial. 5. de Miſſa §. 326. Reginald. d. lib. 29. num. 200. Soar. diſp. 81. ſect. 7. verſ. rursus inquiri poteſt. Nugn. q. 83. art. 3. dub. 4. & Coninch. ibid. dub. 3. num. 248. Azor. d. par. 2. lib. 9. cap. 7. quaſt. 7. ubi ſe remittit ad dicta p. 1. lib. 10. cap. 28. quaſt. 7.*

41 Vaſculum, ſeu Pixis, in qua ſeruatur ſanctiſſimum Eucharistiæ Sacramentum debet eſſe conſecrata, præcipue ſi poſtulet loci conſuetudo, ut tenent *Soar. diſp. 87. ſect. 3. ad fin. Reginald. d. lib. 29. num. 201. quamuis contrarium aſſerant Vaſq. d. c. 4. num. 36. Nugn. q. 83. art. 3. dub. 4. & Coninch. ibid. num. 245.*

42 Veſtes ſacræ, ut amictus, alba, cingulum, manipulum, ſtola, & caſula ab Epilcopo benedici debent, ut Doctores communiter concludunt, ita ut ſimplices Sacerdotes illam benedicere non poſſint, ita *Regolin. cap. 32. num. 4. nec ex ipſius Epilcopi delegatione, ut ibi probat num. 6. & ita ſibi reſponſum fuiſſe in Sacra Rituum Congreg. teſtatur Poſſeum. de Officio Curati cap. 2. num. 37.*

43 Et qualiter benedicantur inuenies in lib. Pontificalium, quarum ſignificationem, qui ſcire cupit, perpendat Orationes, quæ recitantur in ſingularum veſtium indumento, de qua re vide *Pinell. de Miſſæ ſacrificio cap. 14. Iacob de Graſſiis in deciſ. auverſ. lib. 2. cap. 41. par. 1. Valent. tom. 4. diſp. 6. q. 11. puncto 3. Fr. Emmanuel. in ſumm. tom. 1. cap. 249. numer. 12. Soar. tom. 3. diſp. 82. ſectio 2. & 3. Nugn. quaſt. 83. art. 3. dub. ult. & Coninch. ibid. num. 250.*

Barthol. ab Angelo d. dialog. 5. paragraph. 268. cum ſeqq. Chamerot. de Eucharisti. cap. 8. dub. 20. Bonacin. de Sacramen. diſp. 8. quaſt. unica puncto 5. numer. 43. cum ſeqq. Azor. d. par. 1. lib. 10. cap. 38. quaſt. 8. cum ſeqq.

44 Prælati Regulares, Generales, & Prouinciales, quin vero Cuſtodes, & Guardiani, ſiue Priores, & quicunque alijs Religionibus illis correſpondentes, bene poſſunt benedicere omnia Eccleſiaſtica paramenta, ſiue ornamenta ex conſeſſione Leonis X. relata in compendio Mendic. verbo benedicere Eccleſiaſtica, paragraph. 14. ubi dicitur, quod ſupradictus Leo X. conceſſit Generalibus, & Prouincialibus, ac Cuſtodibus, necnon, & Guardianis Fratrum Minorum Obſeruantia pro tempore exiſtentibus, ut omnia, & ſingula eiſdem Ordinis, & Obſeruantia Eccleſias, Cæmiteria, Capitula, & Oratoria, vbicunq; exiſtentia, tam recepta, quam recipienda, ac paramenta, & ornamenta, & alia quæcunque ad diuinum cultum, & uſum Fratrum neceſſaria, in quibus Chriſma non interuenit pro eorumdem Fratrum uſu tantum ſolemni benedictione valeant benedicere, quo priuilegio perfruuntur omnes alij Ordines, qui priuilegium habent communicationis, & reſert *Fr. Ludou. Miranda in manuali Prælatorum tom. 2. quaſt. 40. ar. 1. concl. 1. ubi coneluf. 2. reſoluit ſimplices Sacerdotes præcipue Ordinis Minorum, & qui non fuerint Prælati non poſſe Eccleſiaſtica ornamenta, & paramenta benedicere, & art. 2. coneluf. 1. aſſerit certiffimum eſſe quod Prælati Generales, & Prouinciales, & ſimiles Prælati, qui in alijs Religionibus eiſdem correſpondent, & etiam Guardiani, & Priores Conuentuales, alijsque Prælati locales benedicere poſſunt Corporalia ex priuilegijs à ſummis Põtiſicibus illis conceſſis. Specialiter tamen per Greg. IX. prout reſertur in compedio verbo benedicere Eccleſiaſtica §. 1. conceſſum eſt, quod minores Fratres præbyteri in terris infidelium exiſtentes poſſunt benedicere non ſolum veſtes Sacerdotalis, verumetiã, & altaris pallia, & Corporalia, cū neceſſe eis fuerit, ubi Catholicorum Epilcoporum copia non habetur. Aduertendum tamen quod huiusmodi Prælati Regulares Eccleſiaſtica paramenta, & prædicta ornamenta pro ſuorum Fratrum uſu tantum ſolemni benedictione valent benedicere, ut conſtat ex conceſſione Leonis X. illis facta, de qua ſupra, ex qua colligitur minime hoc ſibi concedi pro alijs, quicquid dicant *Collector priuilegiorum Ordinis D. Hieronymi, & Alphonsus à vera Cruce*, quos reſert, & ſequitur *Fr. Emmanuel. q. regul. tom. 1. q. 19. ar. 2.**

45 Verum huiusmodi veſtes amittunt, ut ſic loquar, benedictionem, & noua indigent, quando ita franguntur, ut non ſint aptæ ad uſum, ad quem fuerant deſtinatæ, aut non amplius priorem retineant figuram: ex quo verius eſt Albam non indigere noua benedictione, ſi ad eam reſciendam aliqua adiungantur, quorū additione remanet adhuc prior figura, etiam ſi quæ adduntur non ſint benedicta, acceſſorium enim ſequitur principale, & cõtra tamen deſinit eſſe benedicta, ſi ex ipſa abſcindatur manica, quamuis illi poſtea eadem manica aſſuatur, nam per acciſionem manica, ita perfringitur, ut non ſit apta ad uſum, ad quem fuerat deſtinata, nec amplius retinet priorem figuram, ita *Armilla. verbo benedicere numer. 3. Angel. verbo benedictio numer. 3. Barthol. ab Angelo d. dial. 5. §. 265. & ob hanc*

rationem stola facta de planeta benedicta, debet iterum benedici, quia ad ipsam est data particularis benedictio, & est mutata forma, quae dabat esse rei, ita *Fusc. de visit. lib. 1. cap. 23. num. 15. vgl. in dict. cap. 32. §. 1. numer. 6.* ubi etiam resoluit, quod si huiusmodi vestes breviores factae sint, modo formam non mutant, benedicendas iterum non esse, & in fine dicit, quod si vi illis ad diuina non possumus, igne comburenda erunt, ne ad profanos vsus transferantur.

46 Campanas quoque benedicit, & Chrismate vngit Episcopus, vt scribunt *Durand. in rationali diuinorum lib. 1. cap. 4. Durand. de ritibus Ecclesiae lib. 1. cap. 22. vgl. in de potest. Episcopi cap. 31. §. 1. num. 2. latè Cæsar Baron. annal. Ecclesiae tom. 10. pag. 810. latissimè Angel. Rocca in speciali tract. de campanis cap. 5. de campanarum consecrat. ubi etiam tradit formam, & verba consecrationis.*

47 Benedicuntur huiusmodi campanae, ait *Concil. Colonienſe tit. de constit. & consuetudinibus cap. 14.* vt vocetur populus ad conueniendum in templis, & Clericus ad enuntiandas Dei laudes, & vt fideles omnes inuidentur ad preces, & deuotionem, cuius institutionis meminit liber Romani ordinis relatus in cap. 1. de officio Custodis, ubi campanae appellantur signa, quia in eum finem pulsantur, vt sint signa temporis, quo Clerici ad diuinas horas recitandas, & fideles ad interfellendum Sacris debent conuenire, consonat text. in cap. solent, de consec. distinct. 1. & in cap. 2. de officio cust. cum aliis adductis per Stephan. Costa in cap. alma §. adiciamus num. 10. de sentent. excommunic. lib. 6.

48 Ait inde *Colonienſe Concilium* institutas esse, vt timeant Dæmōnes, eoque sonitu territi accedant, & vt repellantur procul hostiles exercitus, & vt fragor grandinum, procella turbine, impetus tempestatum, & fulgurum, infesta tonitrua, & ventorum flamina suspendantur, spiritus procellarum, & aëria tempestates prosternantur, vt asserit *Fusch. de visitatione lib. 1. cap. 14. num. 7. & latissimè post alios nouiores Martin. Delrius diss. Magic. lib. 6. cap. 3. quæst. 33. ad fin. lit. FF.*

49 Hinc colligitur campanas non baptizari Baptismo, quo peccata remittuntur, vt nobis obijciunt Caluimista, sed benedici optimis quidem rationibus, quas latè prosequuntur, *Martinus Delrius ubi proxime, & Durand. dict. cap. 22. num. 6.* Deinde non defunt, qui effectus prædictos campanarum tribuant naturali virtuti sonitus illarum, quasi eo attenuetur aër, & dissipentur turbine, & tempestatum impetus, ac procellarum spiritus, vt voluit *Petr. Miss. in sua sula lib. 2. cap. 10.* Hoc vero est gratis dictum, nam prædicti effectus tribuuntur benedictioni, seu consecrationi, sic diuino iussu, seu beneficio operante, vt de aqua benedicta alibi diximus, si tamen hæc irrident hæretici, irrideant, ait *Durand. dict. cap. 22. num. 4. & Deum ipsum, qui Numerorum 10. ait, plangētis, vluantibus tubis, & erit recordatio vestri coram Domino Deo vestro, vt etiamui de manibus inimicorum vestrorum.*

50 Cum prædictæ campanae ex principali ipsarum institutione institutæ dicantur, vt vocetur populus ad conueniendum in templis, & Clerus ad annuntiandas Dei laudes, ex cessante ratione merito constitutum est ne tempore interdicti illa pulsantur, vt probat text. in cap. alma §. adiciamus de sententia excommunicationis: & bene tradidit *Stephan. Costa ibi numer. 12. & Con. par. 2. §. 4. num. 5. vers. 13. & post*

cum, & *Nauar. vgl. in Henric. prosequitur latissimè Sarr. de censuris lib. 5. cap. 9. a princip. quibus adde, quæ breuiter resoluit Aulæ eod. tract. par. 5. dist. 4. sect. 2. dub. 8. & latius Sarr. eod. tract. dist. 34. sect. 1. num. 15. cum seqq. Fusch. dict. cap. 14. numer. 12. Angel. Rocca dict. tract. de campan. cap. 25. cum quibus prosequere ad omnia, quæ in hac materia occurrunt possunt, & ultra omnes latissimè Mar. Alteri. de censur. tom. 2. dist. 5. cap. 2. vers. tertia conditio.*

51 Episcopus benedicit Abbates, Abbatissas, & moniales, & dat illis velum consecrationis, vt probat cap. 1. de suppl. neglig. Prælat. sbroz, de Vicario Episcopi lib. 2. quæst. 8. numer. 1. Azor. institution. moral. par. prima lib. 12. cap. 20. quæst. 6. vgl. in de potest. Episcopi cap. 31. §. 1. numer. 1. ubi etiam cum *Nauar. conf. 2. de Sacram. non iteran. concludit hanc benedictionem iterari non posse, quod etiam tenent Azor. dict. par. 1. lib. 13. cap. 10. quæst. 4. & Ludov. Miranda loco infra citando, quæst. 7. art. 7. concl. 1. in fine, nihilque pro hac benedictione recipere debet, alioquin simoniam committeret, cap. sicut certa de simonia.*

52 Ex benedictione Episcopi consequitur Abbas, vt possit conferre minores Ordines cap. quoniam 69. distinct. cap. cum contingat de astate, qualis. Clemen. attendentes iuncta gloss. verbo benedici, de statu monachor. Angel. verbo Abbas num. 4.

53 Debet autem benedictio huiusmodi dari illis diebus, quibus minores Ordines conferri possunt, gloss. in dict. Clem. attendentes verbo benedici, & sine aliquo examine, *Innoc. in dict. cap. 1. de suppl. neglig. Prælat. nisi quod Fide professionem emittere benedicendus obligatur, caremoniae videndæ Pontificali.*

54 Si Episcopus tamen tertio requisitus benedicere sine causa renuerit, posset ipse Abbas non expectata benedictione officium administrare, & Ordines conferre, sed hoc in odium temeritatis Episcopi sine causa depegantis benedictionem Papa concedit Abbatibus, non quod benedictio prædictum effectum non operetur, dict. cap. 1. de suppl. neglig. Prælat. Virginitatis consecratio solis festis faciendæ est cap. 1. de temp. ord. ubi gloss. & Doct. Salzed. ad Bernard. cap. 26. vers. Virginitatis.

55 Et est Ordinis episcopalis, & non potest delegari non habenti illum Ordinem, firmat *sbroz, dict. quæst. 8. num. 2. asserens etiam Vicarium, qui non est Episcopus, huiusmodi benedictionem elargiri non posse.*

56 Non tamen poterit Episcopus intrare claustrum monialium pro consecratione, seu benedictione fororum, nec pro ipsarum confirmatione, iuxta *Concil. Tridentin. decretum sess. 25. de Regularibus cap. 5. vers. ingredi autem, ubi strictè præcipitur, vt nulus Monialium Monasteria ingrediatur, nisi in casibus necessitatis, & hic de quo agitur necessarius non est, cum possit Episcopus consecrare, benedicere, aut etiam confirmare moniales, seruata, & non violata ipsarum clausura, consecrando, benedicendo, vel confirmando ipsas per fenestram deputatam ad imponendum eidem velum: ita *Fr. Ludov. Miranda in manu. Prælat. post tem. 2. in tract. de sacris Monialibus quæst. 2. art. 14.**

57 Et licet secundum Canones non possint consecrari Virgines moniales, nisi attigerint vigesimum quintum annum, vt in cap. placuit, & in cap. Virgines 20. quæst. 1. nihilominus de vniuersali consuetudine possunt consecrari ante vigesimum quintum annum: ita *Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut.*

ultim. caſu 14. cenſuit tamen ſacra Congreg. Moniales Virgines, quas ſolas conſecrari fas eſt, ante vigefimum quintum annum completum, non eſſe conſecrandas, vt refert *Armendar. in addit. ad recopil. legum, Nauarrae lib. 1. titul. 20. l. 1. de atarib. numer. 2.*

58 Conſuetudo vero benedicendi Virgines non amplius eſt in uſu, & eam leuandam eſſe, ſi alicubi adhuc vigeret reſpondit ſacra Congreg. *Regularium Patriarcha Venet. 5. Decembris 1597. teſte praxi noua Episcop. par. 1. cap. 2. numer. 3. verſ. Virgines.*

59 Similiter, & Abbatiffæ benedicuntur diſt. Clem. attendentes. Minores annis quadraginta, & quæ per octo ante profeſſa non fuerint, eligi, & benedici in Abbatiffas prohibentur *Concil. Trident. ſeſſ. 25. de Regularib. cap. 7. de cuius materia Fr. Emman. queſt. regul. tom. 1. queſt. 15. art. 3. praxiſ episcop. par. 1. verbo Abbatiffa §. 1. pag. 26. Azor. diſt. par. 1. libr. 13. cap. 10. queſt. 1. Valor. Reginald. in praxi fori pænit. lib. 30. tractat. 3. numer. 166. Franc. Leo in theſauro fori eccleſ. par. 2. cap. 1. a numer. 45. Armendar. in addit. ad recopil. legum, Nauarrae lib. 1. titul. 20. l. 1. de atarib. numer. 19. circa quam ætatem non poſſe Episcopum diſpenſare refert decifum *Armendar. ad diſt. lib. 1. titul. 18. l. 7. de Episcop. numer. 102. & in terminis reſoluit Nicol. Gare. de benef. par. 7. cap. 4. numer. 71. vbi etiam aſſerit prædictos quadraginta annos debere eſſe completos.**

60 Abbatiffa temporalis (illa ſcilicet, quæ non niſi ad triennium eligitur, ex *Ordin. Gregor. XIII. de an. 1583. die 1. Ian.*) non eſt iure benedicenda, niſi Sancta Sedes Apoſtolica aliud ſtatuat expreſſe, vel feruet contrarium. *Nau. conſil. 4. de Regul. in antiq. & conſ. 2. de ſtatu monach. in nouis. Quaranta in ſumma Bullar. verbo Abbatiffa in fine, praxiſ noua Episcop. diſt. cap. 2. numer. 3. Fr. Ludou. Miranda in man. Prælat. in fine tom. 2. tract. de ſacris Momialibus queſt. 7. art. 7. conſcluſ. vni.*

61 Quæri opportune poteſt an Episcopopus non contritus conſecrans Eccleſias, Calices, Virgines, conſiciens Chriſma, benedicens veſtes, & ſimilia, peccet mortaliter in qua quaſtione Medina in *C. de Pænit. tract. 1. queſt. 6.* dicit peccare mortaliter Episcopum, qui conſecit Chriſma, benedicit oleum, aut conſecrat Eccleſiam in peccato mortali, quia iſta actiones videntur graues, & duo priores videntur quodammodo ſacramentales, quatenus per eas ſacrat materia Sacramenti. Verum ceſſante ſcandalo contrariam opinionem, vt veriorẽ, & æquiorẽ teneo cum *Soar. in 3. par. D. Thome queſt. 64. art. 10. diſput. 16. ſect. 3. quem refert Marc. Anton. Genueſ. in man. Paſtorum cap. 63. nu. 2.*

62 Vbi num. 3. reſoluit Episcopum excommunicatum ſuſpenſum, vel interdictum conſecrantem Eccleſias, altaria, & benedicentem mappas, ac veſtes eſſe irregularem.

63 Episcopopus etiam benedictionem ſolemne dare poteſt, vt ſenſit gloſ. verbo ſolemne in cap. Abbat. de priuileg. lib. 6. Durand. in ration. diuin. libr. 4. cap. 59. numer. 7. *Regolm. diſt. cap. 31. §. 2. numer. 1.* dummodo faciat in ſua diœceſi, in aliena enim pontificalia exercere non poteſt, vt ſupra late diximus. Hæc benedictio ab Episcopopo dari poteſt in fine diuinorum officiorum his verbis, ſit nomen Domini benedictum, vt habetur in Pontificali, & etiam ſimplex benedictio ab eo dari poteſt ſuis populis in itineribus, cundo per ſuam diœceſim, *Regolm. diſt. loco numer. 2.*

64 Poteſt etiam Episcopopus celebrans priuate in diœceſi aliena vti benedictione Episcopali, cum verbis, ſit nomen Domini benedictum, cum illa ſit potius Ordinis, quam iuriſdictionis, tum quia ſi conceditur Episcopopo celebrare in Eccleſia aliena à iure, abſque licentia Ordinarij, ita concedi etiam debet benedictio Episcopalis, tanquam acceſſorium, & conſequens ad illam celebrationem, per cap. cui licet. & ibi gloſ. de regul. iuris in 6. ita reſoluit praxiſ noua. *Episcop. par. 1. cap. 2. numer. 3. verſ. benedictio, & fuiſſe conſuluſ Neapoli in quodam Collegio habito circa hoc coram aliquibus RR. Prælatiſ allat. Aloyſ. Ricci. in praxi aſura reſol. 203. numer. 5.*

65 Vnde nullam pœnam cenſeo incurere Episcopum, qui tranſiens per alienam diœceſim rogatus à perſonis deuotis illas benedicit ſine ſolemnitate, abſque animo exercendi iuriſdictionem, vt poſt *Ancharan. & Soar. atteſtantur Marc. Anton. Genueſ. in man. Paſtorum cap. 63. numer. 4.*

66 Preſbyter autem, nec quidem ſimplicem benedictionem Episcopopo præſente ſine ipſius conſenſu dare poteſt, cap. cum ad celebrandis, iuncta gloſ. de conſecration. diſtinct. 1. gloſ. verbo ſolemnitatem, in addit. cap. Abbat. de priuileg. lib. 6.

67 Abbas habens iuriſdictionem quaſi Episcopalem poteſt ſolemne benedictionem populo impertiri in Eccleſiis ad ipſum pleno iure pertinentibus poſt Miſſarum Sacrificia perfeſta, & abſoluta, poſt Veſpertinas preces, aut Matutinas decantatas, non autem alibi, publice, aut per vias, aut Ciuitates, aut Villas, niſi ex priuilegio ſpeciale hanc poteſtatem ſit conſequutus, ita in cap. Abbat. de priu. in 6. *Fr. Emman. queſt. reg. tom. 1. queſt. 18. art. 1. Azor. diſt. lib. 12. cap. 20. queſt. 7. praxiſ noua Episcop. diſt. cap. 2. in fin.*

S V M M A R I V M

- 1 Reſeruntur Doctores, qui agunt de caſibus in quib. Eccleſia polluitur.
- 2 Homicidium voluntarium, & iniurioſum intra Eccleſiam patratum eam polluit.
- 3 Inuoluntarium homicidium contingens præter opinionem, & caſu fortuito non polluit Eccleſiam.
- 4 Furor captus non conſentis ex defectu voluntatis, nec pœnam meretur.
- 5 Ebrius ſi homicidium patrauerit intra Eccleſiam, quia non multum diſtat à furioſo, illam non polluit.
- 6 Si quis ſciens, ſe ebrietatis tempore, & vini furore captum ſolitus eſſe hominem occidere, ſi occidat, non erit immunis à pœna.
- 7 Ebrius occidendo tunc Eccleſiam non polluit, quando vere ebrius eſt, & ebrietatis furore extra ſe poſitus.
- 8 Ebrietas nunquam præſumitur, niſi probetur per indicia, & coniecturas apparentes.
- 9 De ebrietate, & quibus pœnis ebrj ſint plectendi, vide apud Doctores citatos.
- 10 Ebrietas damnable, & graue vitium.
- 11 Solitus inebriari ſacris Ordinibus inſigniri non poteſt.
- 12 Clericis ne ad potus æquales bibant prohibetur.
- 13 Dormiens interſomniando ſi intra Eccleſiam aliquem occidat, quia furioſo æquiparatur, Eccleſiam non polluit, & à pœna homicidij excuſatur.
- 14 Intelligitur text. in l. ſi feruus, §. ſi fornarus ff. ad l. Aquilam.
- 15 Eccleſia an polluta cenſeri debeat per homicidium ca-

suale voluit in sua causa, quia aliquis dabit operam rei illicitae? disputatur.

- 16 Ex homicidio secuto ex defensione proximi seruato moderamine inculpatae tutelae Ecclesia non polluitur.
- 17 Homicidium ad defensionem commissum seruato in eo moderamine inculpatae tutelae, inculpabile est.
- 18 Moderamen inculpatae tutelae versatur circa modum, tempus, & causam.
- 19 Occidens non seruato moderamine inculpatae tutelae extraordinaria pena propter excessum, iudicis arbitrio punitur.
- 20 Ecclesia in rei veritate non sedatur, nec polluitur.
- 21 Ecclesia quare polluta dicatur.
- 22 Ecclesia nomine in hoc proposito intelligitur illa, quae consecrata est, vel specialiter benedicta.
- 23 Ecclesia non polluitur ex vulnere lethali extra illam accepto, quamuis intra illam mors contingat, scilicet e contrario.
- 24 Ecclesia non polluitur ex eo, quod intra illam vulnus infligitur, si sanguis extra effundatur propter recessum reperiendum.
- 25 Index rerum suspendens intra Ecclesiam, eam polluit.
- 26 Occidens ab Ecclesia hominem extra illam existentem, eam non polluit, scilicet e conuerso.
- 27 Immunitate Ecclesiastica non gaudet, qui existens in loco sacro alium extra illum existentem percussit.
- 28 Ratio differentiae assignatur.
- 29 Ex martyrio alicuius sancti in Ecclesia commisso, illa polluitur quatenus iniustum consideratur, & iniuriosum ipsum homicidium ex parte occidentis.
- 30 Ecclesia polluitur propter voluntariam, & iniuriolosam sanguinis effusionem intra eandem contigentem.
- 31 Sanguis huiusmodi debet esse hominis vini.
- 32 Sanguis si effundatur e cadauere coram occisore, contra quem alia adsunt indicia, praesumptio est vehementis.
- 33 Mirabile quoddam narratur cuiusdam cadaueris occisorem ostendentis.
- 34 Sanguinis effusio, propter quam Ecclesia polluitur, non debet esse modica, sed copiosa.
- 35 Statutum loquens de vulnere cum sanguinis effusione, non habet locum in vulnere, ex quo modicum sanguinis effunditur.
- 36 Ex percussione leui, licet sanguis copiose effundatur, Ecclesia non polluitur.
- 37 Sanguinis effusio propter quam Ecclesia polluitur debet esse publica.
- 38 Occultum, publicum multis modis dicitur.
- 39 Occultum in praesenti materia, quod dicatur.
- 40 Publicitas pollutionis, Ecclesiam non polluit, sed potius pollutam ostendit.
- 41 Sacerdos sciens ex sacramentali Confessione Ecclesiam pollutam, in ea celebrari potest.
- 42 Ecclesia polluitur propter voluntariam humani seminis effusionem intra illam contigentem, siue sit hominis, siue mulieris, heretici, aut infidelis, siue etiam per molitiam, aut sodomiam.
- 43 Effusio seminis in somnis non sufficit, ut Ecclesia polluitur.
- 44 Effusio seminis Ecclesiam polluit, si intra eandem contingat, licet non cadat in ipsa Ecclesia materiali.
- 45 Ecclesia non polluitur, si sanguis, aut seminis effusio accedat supra tectum, vel infra Ecclesias in aliqua caeuerna, vel in aliqua camera, aut cella, vel in Choro, Sacristia, aut turri cymbalorum.

46 Coitus coniugalis Ecclesiam polluit, controuertitur.

47 Contraria opinio recipitur.

48 Virgae distinctionis fiedere componitur.

49 Seminis effusio requiritur, ut contingat in sufficienti quantitate.

50 Per occultam, & peccaminosam seminis effusionem, an Ecclesia a parte rei polluitur.

51 Ecclesia non polluitur, quando actus luxuriosus fit, si tamen actualis effusio extra illam contingat.

52 Ecclesia polluitur, si intra illam sepultus fuerit fidelis excommunicatus nominatim denunciatus, aut notorius Clerici percussor.

53 Proceus etiam, quando infidelis, vel haereticus sepelitur, vel eorum infantes.

54 Celebrans in Ecclesia violata nisi urgente necessitate id faciat de licentia Episcopi mortaliter peccat, irregularis tamen, aut suspensus non fit.

55 Ecclesia consecrata reconciliari non potest nisi per proprium Episcopum, seu alium de ipsius licentia.

56 Licentia reconciliandi Ecclesias consecratas non potest ab Episcopo delegari simplici sacerdoti, etiam si in contrarium sit consuetudo.

57 Ecclesia non consecrata, sed tantum benedicta reconciliari potest, per quemcumque simplicem sacerdotem per solam aqua benedicta asperersionem.

58 Aqua benedicta quam vim, & effectum habeat.

59 Quam antiqua sit eius institutio in Ecclesia contra mala spiritualia, Demonesque ostenditur.

60 Aqua benedicta remittit peccata venialia, liberat a morbis, & conservat sanitatem corporalem.

61 Vbi reconciliatio haberi non potest per Episcopum, quia longe abest, & venire non potest an idem Episcopus ex iusta causa concedere possit, ut in Ecclesia polluta ante reconciliationem celebretur.

62 Quid tamen in hoc securius sit seruandum ostenditur.

63 Sacerdos si contingat post inceptam Missam Ecclesiam violari, debet Missam prosequi si captam habeat consecrationem, alias secus.

64 Praelati Regulares bene possunt conciliare Ecclesias quacumque ex causa violatas, & pollutas aqua per ipsos benedicta, si Episcopus, qui illam benedicat distet ultra duas dies.

65 Diata qualibet continet viginti millaria.

EPISCOPVS POLLVTAS

Ecclesias, quando reconciliare
debeat?

ALLEGATIO XXVIII.

R reconciliatio, quae est diuersa à consecratione, de qua Allegat. antecedenti actum fuit, adhibetur per Episcopum in casibus pollutionis Ecclesiae, de quibus ultra glossa & Doctores in cap. proposuisti, de consecratione, Ecclesia, & in cap. unde eodem titulo. libr. sext. tractant D. Thom. 3. par. questione 83. artic. 3. vbi communiter Theologi, praesertim Soar. disputation. 81. section. 4. disputant iidem Theologi in 4. distinct. 13. vbi Sor. questione secunda artic. 3. & ceteri sequaces, Syluest. verbo consecratio, questione quinta. Armilla eodem verbo, numero 4. cum sequentibus. Nauarr. in manual cap. 27. numer. 231.

ultim. caſu 14. cenſuit tamen ſacra Congreg. Moniales Virgines, quas ſolas conſecrari fas eſt, ante vigefimum quintum annum completum, non eſſe conſecrandas, vt refert *Armendar. in addit. ad recopil. legum, Nauarrae lib. 1. titul. 20. l. 1. de atarib. numer. 2.*

58 Conſuetudo vero benedicendi Virgines non amplius eſt in uſu, & eam leuandam eſſe, ſi alicubi adhuc vigeret reſpondit ſacra Congreg. *Regularium Patriarcha Venet. 5. Decembris 1597. teſte praxi noua Episcop. par. 1. cap. 2. numer. 3. verſ. Virgines.*

59 Similiter, & Abbatiffæ benedicuntur diſt. Clem. attendentes. Minores annis quadraginta, & quæ per octo ante profeſſa non fuerint, eligi, & benedici in Abbatiffas prohibentur *Concil. Trident. ſeſſ. 25. de Regularib. cap. 7. de cuius materia Fr. Emman. queſt. regul. tom. 1. queſt. 15. art. 3. praxiſ episcop. par. 1. verbo Abbatiffa §. 1. pag. 26. Azor. diſt. par. 1. libr. 13. cap. 10. queſt. 1. Valor. Reginald. in praxi fori pænit. lib. 30. tractat. 3. numer. 166. Franc. Leo in theſauro fori eccleſ. par. 2. cap. 1. a numer. 45. Armendar. in addit. ad recopil. legum, Nauarrae lib. 1. titul. 20. l. 1. de atarib. numer. 19. circa quam ætatem non poſſe Episcopum diſpenſare refert decifum *Armendar. ad diſt. lib. 1. titul. 18. l. 7. de Episcop. numer. 102. & in terminis reſoluit Nicol. Gare. de benef. par. 7. cap. 4. numer. 71. vbi etiam aſſerit prædictos quadraginta annos debere eſſe completos.**

60 Abbatiffa temporalis (illa ſcilicet, quæ non niſi ad triennium eligitur, ex *Ordin. Gregor. XIII. de an. 1583. die 1. Ian.*) non eſt iure benedicenda, niſi Sancta Sedes Apoſtolica aliud ſtatuat expreſſe, vel feruet contrarium. *Nau. conſil. 4. de Regul. in antiq. & conſ. 2. de ſtatu monach. in nouis. Quaranta in ſumma Bullar. verbo Abbatiffa in fine, praxiſ noua Episcop. diſt. cap. 2. numer. 3. Fr. Ludou. Miranda in man. Prælat. in fine tom. 2. tract. de ſacris Momialibus queſt. 7. art. 7. conſuſ. vni.*

61 Quæri opportune poteſt an Episcopopus non contritus conſecrans Eccleſias, Calices, Virgines, conſiciens Chriſma, benedicens veſtes, & ſimilia, peccet mortaliter in qua quaſtione Medina in *C. de Pænit. tract. 1. queſt. 6.* dicit peccare mortaliter Episcopum, qui conſecit Chriſma, benedicit oleum, aut conſecrat Eccleſiam in peccato mortali, quia iſta actiones videntur graues, & duo priores videntur quodammodo ſacramentales, quatenus per eas ſacrat materia Sacramenti. Verum ceſſante ſcandalo contrariam opinionem, vt veriorẽ, & æquiorẽ teneo cum *Soar. in 3. par. D. Thome queſt. 64. art. 10. diſput. 16. ſect. 3. quem refert Marc. Anton. Genueſ. in man. Paſtorum cap. 63. nu. 2.*

62 Vbi num. 3. reſoluit Episcopum excommunicatum ſuſpenſum, vel interdictum conſecrantem Eccleſias, altaria, & benedicentem mappas, ac veſtes eſſe irregularem.

63 Episcopopus etiam benedictionem ſolemne dare poteſt, vt ſenſit gloſ. verbo ſolemne in cap. Abbat. de priuileg. lib. 6. Durand. in ration. diuin. libr. 4. cap. 59. numer. 7. *Regolm. diſt. cap. 31. §. 2. numer. 1.* dummodo faciat in ſua diœceſi, in aliena enim pontificalia exercere non poteſt, vt ſupra late diximus. Hæc benedictio ab Episcopopo dari poteſt in fine diuinorum officiorum his verbis, ſit nomen Domini benedictum, vt habetur in Pontificali, & etiam ſimplex benedictio ab eo dari poteſt ſuis populis in itineribus, cundo per ſuam diœceſim, *Regolm. diſt. loco numer. 2.*

64 Poteſt etiam Episcopopus celebrans priuate in diœceſi aliena vti benedictione Episcopali, cum verbis, ſit nomen Domini benedictum, cum illa ſit potius Ordinis, quam iuriſdictionis, tum quia ſi conceditur Episcopopo celebrare in Eccleſia aliena à iure, abſque licentia Ordinarij, ita concedi etiam debet benedictio Episcopalis, tanquam acceſſorium, & conſequens ad illam celebrationem, per cap. cui licet. & ibi gloſ. de regul. iuris in 6. ita reſoluit praxiſ nou. Episcop. par. 1. cap. 2. numer. 3. verſ. benedicit, & fuiſſe conſuſum Neapoli in quodam Collegio habito circa hoc coram aliquibus RR. Prælatiſ allat. *Aloſ. Ricci. in praxi aſura reſol. 203. numer. 5.*

65 Vnde nullam pœnam cenſeo incurrere Episcopum, qui tranſiens per alienam diœceſim rogatus à perſonis deuotis illas benedicit ſine ſolemnitate, abſque animo exercendi iuriſdictionem, vt poſt *Ancharan. & Soar. atteſtantur Marc. Anton. Genueſ. in man. Paſtorum cap. 63. numer. 4.*

66 Preſbyter autem, nec quidem ſimplicem benedictionem Episcopopo præſente ſine ipſius conſenſu dare poteſt, cap. cum ad celebrandis, iuncta gloſ. de conſecration. diſtinct. 1. gloſ. verbo ſolemnitatem, in addit. cap. Abbat. de priuileg. lib. 6.

67 Abbas habens iuriſdictionem quaſi Episcopalem poteſt ſolemne benedictionem populo impertiri in Eccleſiis ad ipſum pleno iure pertinentibus poſt Miſſarum Sacrificia perfeſta, & abſoluta, poſt Veſpertinas preces, aut Matutinas decantatas, non autem alibi, publice, aut per vias, aut Ciuitates, aut Villas, niſi ex priuilegio ſpeciale hanc poteſtatem ſit conſequutus, ita in cap. Abbat. de priu. in 6. Fr. Emman. queſt. regul. tom. 1. queſt. 18. art. 1. Azor. diſt. lib. 12. cap. 20. queſt. 7. prax. nou. episcop. diſt. cap. 2. in fin.

S V M M A R I V M

- 1 Reſeruntur Doctores, qui agunt de caſibus in quib. Eccleſia polluitur.
- 2 Homicidium voluntarium, & iniurioſum intra Eccleſiam patratum eam polluit.
- 3 Inuoluntarium homicidium contingens præter opinionem, & caſu fortuito non polluit Eccleſiam.
- 4 Furor captus non conſentis ex defectu voluntatis, nec pœnam meretur.
- 5 Ebrius ſi homicidium patrauerit intra Eccleſiam, quia non multum diſtat à furioſo, illam non polluit.
- 6 Si quis ſciens, ſe ebrietatis tempore, & vini furore captum ſolitus eſſe hominem occidere, ſi occidat, non erit immunis à pœna.
- 7 Ebrius occidendo tunc Eccleſiam non polluit, quando vere ebrius eſt, & ebrietatis furore extra ſe poſitus.
- 8 Ebrietas nunquam præſumitur, niſi probetur per indicia, & coniecturas apparentes.
- 9 De ebrietate, & quibus pœnis ebrj ſint plectendi, vide apud Doctores citatos.
- 10 Ebrietas damnable, & graue vitium.
- 11 Solitus inebriari ſacris Ordinibus inſigniri non poteſt.
- 12 Clericis ne ad potus æquales bibant prohibetur.
- 13 Dormiens interſomniando ſi intra Eccleſiam aliquem occidat, quia furioſo æquiparatur, Eccleſiam non polluit, & à pœna homicidij excuſatur.
- 14 Intelligitur text. in l. ſi feruus, §. ſi fornarus ff. ad l. Aquilam.
- 15 Eccleſia an polluta cenſeri debeat per homicidium ca-